

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6313/2021
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Организација музичких аутора Србије СОКОЈ Београд, чији је пуномоћник Александар Порубовић, адвокат у ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Паровић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 512/2021 од 25.05.2021. године, у седници већа од 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 512/2021 од 25.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 262/20 од 03.03.2021. године одржано је на снази решење о извршењу Основног суда у Сремској Митровици Иив 22/20 од 12.02.2020. године и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.549,16 динара са законском затезном каматом од 27.01.2015. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 57.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 512/2021 од 25.05.2021. године жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена тако што је износ накнаде трошкова поступка снижен на 47.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу потврђена и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, приликом одлучивања о застарелости тужбеног захтева примењује се рок застарелости из члана 371. ЗОО. Рок застарелости из члана 372. ЗОО се не примењује јер се предметна накнада плаћа у јединственом износу за сваку календарску годину посебно, због чега се не може сматрати повременим потраживањем. Рок застарелости из члана 374. става 1. се не примењује јер тужени у конкретном случају одговара као физичко лице за обавезе настале из пословања угоститељске радње. О тужиоциевом захтеву побијаном пресудом је одлучено на основу примене материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење, као иницијални акт ове парнице, поднет је 10.02.2020. године. Вредност предмета спора износи 1.549,16 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**